

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ: Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/νση : Φιλαδελφείας 8

Ταχ. Κώδικας : 104 40 – Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312-350

Email : ded.ath@aade.gr

Αθήνα, 10/12/2024

Αριθμός απόφασης: 3349

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58).

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικά υποβληθείσα (ID)

ενδικοφανή προσφυγή του, κατοίκου ιδιωτικού υπαλλήλου, κατά:

- της υπ' αριθμ.Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής,

- της υπ' αριθμ.Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής,

καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα,

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, των οποίων ζητείται η ακύρωση άλλως η τροποποίηση, καθώς και την οικεία απόέκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος,

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής,

7. Την εισήγηση της ορισθείσας υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της απόκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμόΟριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους **2018**, του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, προσδιορίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 2.659,15 ευρώ, πρόστιμο άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ. ποσού 1.329,58 ευρώ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης 581,50 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή **4.570,32** ευρώ.

Με τη με αριθμόΟριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, φορολογικού έτους **2019**, του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, προσδιορίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 1.882,00 ευρώ, πρόστιμο άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ. ποσού 941,00 ευρώ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης 402,44 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή **3.225,44** ευρώ.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Οι ως άνω διαφορές προσδιορίσθηκαν κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου, βάσει της απόέκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών 2018 και 2019, που συντάχθηκε δυνάμει της με αριθμόεντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής.

Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε το υπ' αριθμ. πρωτ. ΕΜΠ έγγραφο της Διεύθυνσης Υπηρεσιών Δεδομένων (Δ.ΥΠΗΡ. ΔΕΔ.), με το οποίο διαβιβάστηκε στη φορολογική αρχή καταγγελία κατά της εταιρείας με την επωνυμία, στο κεφάλαιο της οποίας ο προσφεύγων συμμετέχει με ποσοστό 20%.

Ο έλεγχος αιτήθηκε και έλαβε αρχείο από το Σύστημα Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. & Λ.Π.), στο οποίο περιλαμβάνονται οι κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών και λοιπών χρηματοοικονομικών προϊόντων του προσφεύγοντος στην Ελλάδα, για το χρονικό διάστημα 01/01/2018 έως 31/12/2019.

Κατόπιν επεξεργασίας των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος, κοινοποιήθηκε ηλεκτρονικά το υπ' αριθμ. πρωτ.Αίτημα παροχής πληροφοριών άρθρου 14 του Κ.Φ.Δ., με το οποίο ζητήθηκαν, μεταξύ άλλων, αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες για την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσης, των χρηματικών ποσών/πιστώσεων που προέκυψαν από την επεξεργασία αυτή (ως πρωτογενείς αρχικές καταθέσεις/πιστώσεις), είτε ότι τα εν λόγω ποσά έχουν φορολογηθεί με συγκεκριμένες διατάξεις ή απαλλάσσονται του φόρου με ειδική διάταξη.

Ο έλεγχος, συνεκτιμώντας τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του με τα απαντητικά υπομνήματα που κατέθεσε ο προσφεύγων, προέβη στη σύνταξη και ηλεκτρονική κοινοποίηση του υπ' αριθμ. Σημειώματος Διαπιστώσεων ελέγχου άρθρου 33 του Κ.Φ.Δ., καθώς και των σχετικών προσωρινών πράξεων προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικών ετών 2018 και 2019.

Επί του προαναφερόμενου ΣΔΕ, ο προσφεύγων υπέβαλε το υπ' αριθμ. πρωτ.έγγραφο υπόμνημά του. Αφού λήφθηκαν υπόψη οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος, οι κάτωθι πιστώσεις κρίθηκαν

ότι συνιστούν προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη πηγή ή αιτία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2018

Α/ Α	ΤΡΑΠΕ ΖΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΠΙΣΤΩΣΗ	ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ
1						1.900,00	
2						855,00	
3						5.000,00	
ΣΥΝΟΛΟ						7.755,00	

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2019

Α/ Α	ΤΡΑΠΕ ΖΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ	ΠΙΣΤΩΣΗ	ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ
1						5.400,00	
ΣΥΝΟΛΟ						5.400,00	

Κατόπιν αυτών συντάχθηκε ο κάτωθι τελικός πίνακας φορολογητέων εισοδημάτων, βάσει του οποίου προσδιορίστηκαν οι φόροι και τα πρόστιμα για κάθε ένα από τα ελεγχόμενα έτη:

Φορολογικό έτος		Φορολογητέο Εισόδημα			
		Από μισθωτή εργασία	Από μερίσματα, τόκους, δικαιώματα	Εισόδημα άρθρου 21 παρ.4 ν.4172/2013	ΣΥΝΟΛΟ
2018	Ποσά δήλωσης	29.339,13	20.360,60	0,00	49.699,73
	Ποσά ελέγχου	29.339,13	20.360,60	7.755,00	57.454,73
	Διαφορά	0,00	0,00	7.755,00	7.755,00
2019	Ποσά δήλωσης	19.744,86	20.000,00	0,00	39.744,86
	Ποσά ελέγχου	19.744,86	20.000,00	5.400,00	45.144,86
	Διαφορά	0,00	0,00	5.400,00	5.400,00

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση άλλως την τροποποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1^{ος} ισχυρισμός:

Οι καταθέσεις με α/α 1 και 2 του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2018, ποσού 1.900,00 ευρώ και

855,00 ευρώ αντίστοιχα, δε συνιστούν αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας, αφού καλύπτονται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του προηγούμενων ετών.

Συγκεκριμένα επικαλείται την παρ. 2 της ΠΟΛ 1175/2017, σύμφωνα με την οποία:

«Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του,...»

Προς επίρρωση των ισχυρισμών του προσκομίζει πίνακα μη αναλωθέντος κεφαλαίου άρθρων 30-34 του Κ.Φ.Ε., για τα έτη 2008 έως 2017.

Επιπλέον προβάλλει το επιχείρημα ότι οι υπό κρίση συναλλαγές προέρχονται από προηγούμενες αναλήψεις χρημάτων από τους τραπεζικούς του λογαριασμούς.

2^{ος} ισχυρισμός:

Η με α/α 3 συναλλαγή (μεταφορά από λογαριασμό τρίτου) του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2018, ποσού 5.000,00 ευρώ, δε συνιστά αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας αλλά επιστροφή άτοκου δανείου που είχε χορηγήσει στον πεθερό του

3^{ος} ισχυρισμός:

Η με α/α 1 συναλλαγή του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2019, ποσού 5.400,00 ευρώ, αποτελεί κατάθεση μετρητών του ιδίου (και όχι «μεταφορά» όπως εσφαλμένα χαρακτηρίζεται από τον έλεγχο), η οποία καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του προηγούμενων ετών, συνεπώς δε συνιστά αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας.

Επειδή, στο άρθρο 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του ν. 4172/2013 , ορίζεται ότι:

«1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις. Στα έσοδα από τις επιχειρηματικές συναλλαγές περιλαμβάνονται και τα έσοδα από την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, καθώς και το προϊόν της εκκαθάρισής της, όπως αυτά προκύπτουν στη διάρκεια του φορολογικού έτους...

4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας...»

Επειδή, στο άρθρο 29 «Φορολογικός συντελεστής» του ν.4172/2013, ορίζεται:

«4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή, στο άρθρο 39 «Δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας» του ν. 4987/2022, ορίζεται:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, στο με αριθμ. πρωτ. ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχων μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«.....Β` Προσαύξηση περιουσίας 1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του

ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις/καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή, στην ΠΟΛ 1175/16.11.2017 με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας», μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι:

«1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ` πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ` επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της

παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του...

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του ν. 2238/1994 (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο...

Επειδή, στο άρθρο 76 «Επαρκής αιτιολογία» του ν. 5104/2024 , ορίζεται ότι:

«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, στο άρθρο 77 «Βάρος απόδειξης» του ν. 5104/2024 , ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Ως προς τον 1^ο ισχυρισμό:

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι καταθέσεις με α/α 1 και 2 του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2018, ποσού 1.900,00 ευρώ και 855,00 ευρώ αντίστοιχα, δε συνιστούν αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας, αφού καλύπτονται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του προηγούμενων ετών. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του προσκομίζει πίνακα μη αναλωθέντος κεφαλαίου άρθρων 30-34 του Κ.Φ.Ε., για τα έτη 2008 έως 2017, σύμφωνα με τον οποίο το τελικό διαθέσιμο κεφάλαιό του στο τέλος του έτους 2017 ανέρχονταν στο ποσό των 65.816,48 ευρώ.

Επειδή, σύμφωνα με την απόέκθεση απόψεων του Προϊσταμένου του 3^{ου} ΕΛ.ΚΕ. Αττικής, «ο προσδιορισμός του μη αναλωθέντος κεφαλαίου αφορά μόνο τον προσδιορισμό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης των άρθρων 30-34 του ν. 4172/2013 και δεν παρέχει κανένα ασφαλές συμπέρασμα σχετικά με τον προσδιορισμό του ποσού σε μετρητά που δύναται να κατέχει ο εκάστοτε φορολογούμενος σε κάποια χρονική στιγμή. Δηλαδή, με την σύνταξη του πίνακα αυτού, δεν προσδιορίζονται τα ποσά των πραγματικών δαπανών που πραγματοποίησε ο φορολογούμενος με μετρητά στα έτη αυτά. Δεν προκύπτει επίσης η εικόνα των τραπεζικών του λογαριασμών και οι αναλήψεις - καταθέσεις μετρητών σε αυτούς, ούτε συνυπολογίζονται τα ποσά που βρίσκονται κατατεθειμένα σε τραπεζικούς λογαριασμούς κατά την 1/1 του πρώτου ελεγχόμενου έτους. Περαιτέρω, ο έλεγχος προκειμένου να διαπιστώσει αν υφίσταται δυνατότητα αιτιολόγησης των καταθέσεων μετρητών στις οποίες προέβη ο προσφεύγων και επειδή δεν είχε στην διάθεσή του όλες τις πληροφορίες για να προσδιορίσει το ποσό των μετρητών που κατείχε από προηγούμενα έτη έλαβε υπόψη τα υπόλοιπα τραπεζικών λογαριασμών καθώς και δαπάνες σύμφωνα με το σύστημα Εlenxis, Taxis και της διατάξεις της ΠΟΛ 1033/2014 και διαπιστώθηκε, όπως ρητά αναγράφεται στην οικεία έκθεση ελέγχου επί του κεφαλαίου «Κρίση του ελέγχου» (ΣΕΛ. 12) ότι : «Από τον ελεγχόμενο έχει δηλωθεί στο κωδικό 787 της οικείας φορολογικής δήλωσης (Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο) ποσό 100.000€. Ωστόσο, δεν προσκομίστηκε πίνακας ανάλωσης κεφαλαίου και ως εκ τούτου το ποσό δε γίνεται δεκτό. Καθώς το δηλωθέν εισόδημα ανέρχεται σε 22.783, 78€ και η ετήσια αντικειμενική δαπάνη σε 22.570€ δε προκύπτει ποσό φορολόγησης με βάση τα τεκμήρια διαβίωσης», σε συνδυασμό κυρίως με την διαπίστωση ότι στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντα, δεν υπήρχαν υπόλοιπα στην αρχή του πρώτου, με τον παρόντα έλεγχο, ελεγχόμενου έτους, ήτοι 01.01.2018...»

Επειδή, στην ΠΟΛ 1270/24-12-2013 με θέμα «Μεθοδολογία Έμμεσων τεχνικών Ελέγχου», ορίζεται ότι:

«ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:...

4) Το βάρος της απόδειξης για τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία φέρει ο φορολογούμενος, το ύψος δε των δηλούμενων καταθέσεων και μετρητών κατά την έναρξη της πρώτης ελεγχόμενης χρήσης προκειμένου να γίνει δεκτό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το πραγματικό διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών όπως αυτό προσδιορίζεται με τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος.

Για τον υπολογισμό του πραγματικού διαθεσίμου κεφαλαίου των προηγούμενων ετών πριν το πρώτο ελεγχόμενο έτος (του ελεγχόμενου, του/της συζύγου και των προστατευόμενων μελών αυτών) από τα πραγματικά εισοδήματα (που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από τον φόρο), όπως αυτά αναγράφονται στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος αφαιρούνται τα πραγματικά αναλωθέντα ποσά για αγορές και λοιπές δαπάνες (όχι τεκμαρτές) όπως αυτές προκύπτουν από τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος ή από στοιχεία που έχει στην διάθεση της η ελεγκτική υπηρεσία.

Παρατήρηση: Όπου στην παρούσα μεθοδολογία αναφέρονται δαπάνες διαβίωσης (προσωπικές/οικογενειακές) αφορούν πραγματικές δαπάνες και όχι τεκμαρτές».

Επειδή, στην ΠΟΛ 1050/17-02-2014 με θέμα «Καθορισμός του περιεχομένου και του τρόπου εφαρμογής των τεχνικών ελέγχου των περιπτώσεων β', γ' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 27 ν 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. Α' 170) για τον διορθωτικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης φορολογούμενων φυσικών προσώπων με μεθόδους εμμέσου προσδιορισμού», ορίζεται ότι:

«Άρθρο 7

Παροχή στοιχείων.

...Το βάρος της απόδειξης για τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία φέρει ο φορολογούμενος, το ύψος δε των δηλούμενων καταθέσεων και μετρητών κατά την έναρξη της πρώτης ελεγχόμενης χρήσης, προκειμένου να γίνει δεκτό, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το πραγματικό διαθέσιμο κεφάλαιο προηγούμενων ετών, όπως αυτό προσδιορίζεται με βάση τα δεδομένα των υποβληθεισών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, ή από στοιχεία που έχει στην διάθεση της η ελεγκτική υπηρεσία...»

Επειδή, στην ΠΟΛ 1259/22-12-2014 με θέμα «Παροχή οδηγιών για τον τρόπο εφαρμογής της ΠΟΛ 1050/ 17.02.2014 Απόφασης Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων», ορίζεται ότι:

«1. ...

Για τον υπολογισμό του πραγματικού διαθεσίμου κεφαλαίου που προκύπτει από τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος παρελθόντων ετών (1999 και παλαιότερα) λαμβάνονται υπόψη:

- από τα δηλωθέντα εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από τον φόρο ή που αποκτήθηκαν και δεν συμπεριλήφθησαν στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος του ελεγχόμενου, του/της συζύγου και των προστατευόμενων μελών αυτών, ως μη έχοντες φορολογική υποχρέωση να τα δηλώσουν, π.χ. έσοδα από τόκους, πωλητήρια συμβόλαια, δωρεές- κληρονομίες χρημάτων, δάνεια κέρδη από τυχερά παίγνια γενικά,
- θα αφαιρούνται τα πραγματικά αναλωθέντα ποσά για αγορές (ακινήτων, Ε.Ι.Χ, επενδυτικών αγαθών, κ.λπ.) και λοιπές δαπάνες (όχι τεκμαρτές)».

Επειδή, δε συντάχθηκε από τον έλεγχο πίνακας πραγματικού διαθεσίμου κεφαλαίου την 31/12/2017 με βάση τις ως άνω οδηγίες της διοίκησης, στον οποίο να περιλαμβάνεται το σύνολο των πραγματικών πάσης φύσεως δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τον προσφεύγοντα, χωρίς να περιληφθούν οι τεκμαρτές δαπάνες και λαμβάνοντας υπόψη, επιπλέον, το υπόλοιπο των τραπεζικών του λογαριασμών την 31/12/2017, ώστε να προσδιοριστεί η αποταμιευτική ικανότητά του κατά την έναρξη του ελέγχου και να διαπιστωθεί με ασφάλεια εάν η κατάθεση των υπό κρίση ποσών 1.900,00 ευρώ και 855,00 ευρώ καλύπτεται από τα εις χείρας του μετρητά.

Επειδή, εσφαλμένα στην ίδια έκθεση απόψεων συνδέεται ο υπολογισμός της αποταμιευτικής ικανότητας του προσφεύγοντος κατά την έναρξη του ελέγχου με τη δηλωθείσα ανάλωση κεφαλαίου στον κωδικό (787) της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου φορολογικού έτους 2017, η οποία δεν έγινε δεκτή από προηγούμενο έλεγχο λόγω μη προσκόμισης πίνακα ανάλωσης

κεφαλαίου, αλλά που ούτως ή άλλως δεν απαιτούνταν η συμπλήρωσή του γιατί δεν πρόκυπτε ποσό φορολόγησης με βάση τα τεκμήρια.

Επειδή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι από την οικεία έκθεση ελέγχου δεν τεκμηριώνεται πλήρως και επαρκώς και με συγκεκριμένα στοιχεία η προσαύξηση περιουσίας του προσφεύγοντος, ο ισχυρισμός του ότι οι διαφορές που ο έλεγχος θεώρησε προσαύξηση περιουσίας 1.900,00 ευρώ και 855,00 ευρώ, καλύπτονται από τα εις χείρας του μετρητά, κρίνεται βάσιμος και γίνεται αποδεκτός.

Επειδή, εξάλλου σύμφωνα με την δημοσιευθείσα στις 07/04/2016 απόφαση του ΣτΕ 884/2016 Β` Τμήμα επταμ.:

«(Α) ...Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των **μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν.4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) -Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος...**

(Β) ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

(Γ) Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, **ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη**

και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...

(Ε) Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους...

12. Επειδή, η ανωτέρω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ αφορά στη φορολόγηση ως εισοδήματος «προσαύξηση[ς] περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία». Ως «πηγή ή αιτία» της προσαύξησης της χρηματικής περιουσίας του φορολογούμενου νοείται ο γενεσιουργός λόγος της εισαγωγής/ένταξης των αντίστοιχων ποσών στην περιουσία του. Εν προκειμένω, η επίμαχη περιουσιακή προσαύξηση συνήχθη από εμβάσματα και σχετικές τραπεζικές καταθέσεις του προσφεύγοντος, χωρίς να θεωρηθεί από τη φορολογική αρχή ως προερχόμενη από ορισμένη, γνωστή πηγή ή αιτία, η οποία δεν ήταν διαρκής ή/και σταθερή. Πράγματι, η πηγή ή αιτία των επίδικων, μη καλυπτόμενων από τα δηλωθέντα εισοδήματα του προσφεύγοντος, ποσών (εμβασμάτων και τραπεζικών καταθέσεων του) δεν ταυτοποιήθηκε από τη φορολογική αρχή ούτε, άλλωστε, από το ΔΕΑ, στην παραπεμπτική του απόφαση. Τούτων έπεται, ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος καθώς και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα διατυπώνονται λυσιτελώς μόνο κατά το μέρος τους που αφορούν σε προσαύξηση περιουσίας, όπως η επίδικη, άγνωστης πηγής ή αιτίας».

Επειδή, με βάση την ως άνω Απόφαση του ΣτΕ ο φορολογούμενος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και μπορεί ευχερώς και υποχρεούται να υποδείξει στη φορολογική αρχή την πηγή προέλευσης αυτών, τούτο δε, δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης. Επομένως, να μην επιτρέπεται η αντιστροφή του βάρους της απόδειξης υπέρ της φορολογικής διοίκησης, όχι όμως χωρίς όρια, δεδομένου ότι ως ασφαλιστική δικλείδα, πρέπει να ζητούνται από το φορολογούμενο να αιτιολογήσει τα μεγάλα ποσά, τα οποία σε κάθε περίπτωση κρίνονται από τον έλεγχο μετά τη μελέτη του φακέλου της υπόθεσης. Επομένως, η διαπίστωση προσαύξησης περιουσίας πρέπει να εδράζεται σε «μεγάλα ποσά» (ΣτΕ 884/2016) για τα οποία ο φορολογούμενος οφείλει να γνωρίζει την πηγή προέλευσής τους. Η έννοια «μεγάλα ποσά» εξειδικεύεται κατά περίπτωση ανάλογα με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του φορολογουμένου και ως εκ τούτου η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση συγκεκριμένο ύψος κατάθεσης, αλλά και από την συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεων του, το πλήθος των συνδικαιούχων εκάστου λογαριασμού κλπ, το δε τιθέμενο όριο καταθέσεων πάνω από το οποίο θα πρέπει να ζητείται από τον φορολογούμενο συγκεκριμένη αιτιολογία της κάθε μίας κατάθεσης πρέπει να είναι τέτοιο, που ο φορολογούμενος ουσιαστικά να μην υποχρεώνεται στα αδύνατα.

Επειδή, το υπό διερεύνηση, **συνολικό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2018**, ποσό των 2.755,00 ευρώ (1.900,00€ και 855,00€), δεν αποτελεί ιδιαίτερα «μεγάλο ποσό» σε σχέση με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του προσφεύγοντος,

Κατόπιν όλων των ως άνω κρίνεται ότι τα ως άνω ποσά 1.900,00€ και 855,00€, δε συνιστούν προσαύξηση περιουσίας και πρέπει να διαγραφούν.

Ως προς το 2^ο ισχυρισμό:

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η με α/α 3 συναλλαγή του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2018, ποσού 5.000,00 ευρώ, δε συνιστά αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας αλλά επιστροφή άτοκου δανείου που είχε χορηγήσει στον πεθερό του, το οποίο δήλωσε με συμπληρωματικές δηλώσεις που υπέβαλε εκπρόθεσμα στις για τα φορολογικά έτη 2018 και 2019.

Επειδή, ο έλεγχος καταλόγισε το υπό κρίση ποσό 5.000,00 ευρώ ως προσαύξηση περιουσίας άρθρου 21 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε., με την αιτιολογία ότι δεν προσκομίστηκε δήλωση δωρεάς.

Επειδή, στο άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα, ορίζεται ότι:

«Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας».

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία αλλά και με το άρθρο 5 του Συντάγματος περί αρχής ελευθερίας των συμβάσεων, καταρχήν αναγνωρίζεται το δάνειο μεταξύ ιδιωτών ως μέσο χρηματοδότησης των δαπανών τους (προσωπικών ή επαγγελματικών). Κρίσιμο στοιχείο για τη φορολογική του αναγνώριση είναι η μη εικονικότητά του, γεγονός που αποτελεί θέμα πραγματικό. Για την απόδειξη της μη εικονικότητάς του αξιολογούνται από τον έλεγχο ενδεικτικά τα ακόλουθα:

- η σχετική σύμβαση να φέρει βέβαιη ημερομηνία,
- να υπάρχει η δυνατότητα του δανειστή για την παροχή του ποσού του δανείου (φορολογικό απόθεμα),
- να αναφέρεται ρητά στη σύμβαση ο σκοπός του δανείου,
- να αποδεικνύεται η μεταβίβαση του αντικειμένου του δανείου (χρήματα ή άλλη παροχή) από το δανειστή στο δανειζόμενο,
- να έχουν τηρηθεί τα βασικά στοιχεία του δανεισμού κατά τη συνήθη επιχειρηματική πρακτική, όπως ο τόκος και οι περιοδικές καταβολές προς επιστροφή του κεφαλαίου.

Επειδή, δεν προσκομίστηκε κανένα έγγραφο από το οποίο να προκύπτει η χορήγηση δανείου στον πεθερό του προσφεύγοντοςκαι από τον έλεγχο των τραπεζικών κινήσεων δεν εντοπίστηκε τραπεζική συναλλαγή που να αφορά στη χορήγηση του εν λόγω δανείου, ο ισχυρισμός του είναι αβάσιμος και απορρίπτεται.

Επειδή, όμως από την κίνηση του υπ' αριθμ.τραπεζικού λογαριασμού του προσφεύγοντος στην τράπεζα, προκύπτει ότι καταθέτης του επίμαχου ποσού των 5.000,00 ευρώ, ήταν ο πράγματι πεθερός του, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται από τον έλεγχο. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπ' όψη τους στενούς οικογενειακούς δεσμούς που συνδέουν τον προσφεύγοντα και τον καταθέτη και εφόσον από τη φορολογική αρχή δεν αποδεικνύεται ότι η συγκεκριμένη κατάθεση αφορά εμπορική ή άλλη δραστηριότητα του προσφεύγοντος, δε δύναται η επίμαχη πίστωση να χαρακτηριστεί ως ποσό

προερχόμενο από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία. Συνεπώς, δε συνιστά προσαύξηση περιουσίας και πρέπει να διαγραφεί.

Σε κάθε περίπτωση, το εάν υφίσταται ζήτημα, είτε δωρεάς και συνακόλουθα εισοδηματικής ικανότητας του καταθέτη, είτε δανείου ή διευκόλυνσης για το εν λόγω ποσό, είναι θέμα ιδιαίτερου ελέγχου της αρμόδιας φορολογικής αρχής το οποίο δεν άπτεται της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής.

Ως προς το 3^ο ισχυρισμό:

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η με α/α 1 συναλλαγή του ως άνω πίνακα φορολογικού έτους 2019, ποσού 5.400,00 ευρώ στον τραπεζικό λογαριασμό με IBANτης, αποτελεί κατάθεση μετρητών του ιδίου (και όχι «μεταφορά» όπως εσφαλμένα χαρακτηρίζεται από τον έλεγχο), η οποία καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του προηγούμενων ετών, συνεπώς δε συνιστά αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας. Επιπλέον ισχυρίζεται ότι διεξαχθέντος του ελέγχου, προέκυψε η ανάγκη δικαιολόγησης τριών διαφορετικών καταθέσεων (με αιτιολογία καθώς περιγραφή συναλλαγής: «ΚΑΤΑΘΕΣΗ») για το έτος 2019, ποσού ευρώ 3.500,00 ευρώ η πρώτη την 14/05/2019, ποσού 3.000,00 ευρώ η δεύτερη την 04/06/2019 και ποσού ευρώ 5.400,00 ευρώ η υπό κρίση την 28/06/2019. Ενώ δε για τις δύο πρώτες καταθέσεις η φορολογική αρχή έκανε δεκτό τον ισχυρισμό του ότι προέρχονταν από το μέρισμα ποσού 17.306,00 ευρώ, που είχε εισπράξει σε μετρητά λόγω της ιδιότητάς του ως μέτοχος της εταιρείας, για την επίμαχη κατάθεση αρνήθηκε να δεχθεί τον ίδιο ισχυρισμό.

Επειδή, στην απόέκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος επισημαίνεται για την υπό κρίση συναλλαγή ότι, βάσει της «Περιγραφής της Συναλλαγής» που παρέχεται στα ληφθέντα από το Σ.Μ.Τ.Λ. τραπεζικά αρχεία του προσφεύγοντος, αφορά σε «μεταφορά» και όχι σε κατάθεση, για την οποία ο προσφεύγων δεν προσκόμισε καταθετήριο που να αποδεικνύει ότι η συναλλαγή (μεταφορά) έγινε από τον ίδιο και όχι από τρίτο πρόσωπο.

Επειδή, εν προκειμένω η «Περιγραφή της Συναλλαγής» που παρέχεται στα ληφθέντα από το Σ.Μ.Τ.Λ. τραπεζικά αρχεία είναι «ΜΕΤΑΦΟΡΑ», ενώ η «Αιτιολογία» είναι «ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΕ ΚΑΣ».

Επειδή, βάσει των πληροφοριών και διευκρινίσεων που παρέχονται στην επίσημη ιστοσελίδα της τράπεζας, τα «ΚΑΣ» είναι μηχανήματα μέσα στον χώρο των καταστημάτων της τράπεζας στα οποία διενεργούνται διάφορες συναλλαγές, χωρίς αναμονή στο ταμείο. Συνεπώς εν προκειμένω, η υπό κρίση συναλλαγή αφορά σε **κατάθεση μετρητών** σε μηχανήμα ΚΑΣ και όχι σε μεταφορά.

Επειδή, επιπλέον διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση κατάθεσης χρημάτων σε λογαριασμό τρίτου δίνεται η δυνατότητα να καταχωρηθούν τα στοιχεία του καταθέτη στην αιτιολογία της συναλλαγής, ενώ στην υπό κρίση συναλλαγή δεν εμφανίζονται στοιχεία τρίτου.

Κατόπιν όλων των παραπάνω, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος κρίνονται βάσιμοι και γίνονται αποδεκτοί.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την αποδοχή της με αρ. πρωτ.ενδικοφανούς προσφυγής τουσύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό και:

- α) την ακύρωση της υπ' αριθμ.Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018,
- β) την ακύρωση της υπ' αριθμ.Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό έτος 2018

Η με αριθμόΟριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος:

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΕΔ	ΔΙΑΦΟΡΑ (ΔΗΛΩΣΗΣ- ΔΕΔ)
Φορολογητέο εισόδημα	του υπόχρεου	49.699,73	57.454,73	49.699,73	0,00
	της συζύγου				
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό				
	Χρεωστικό ποσό	2.373,20	5.032,35	2.373,20	0,00
Προκαταβολή φόρου					
Τέλη χαρτοσήμου μισθωμάτων ακινήτων					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου					
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.			1.329,58	0,00	0,00
Πρόστιμο τελών χαρτοσήμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στο πρόστιμο τελών χαρτοσήμου					
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης		1.800,00	2.381,85	1.800,00	0,00
Τέλος επιτηδεύματος		665,00	665,00	665,00	0,00
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης					
Διαφορά συμψηφισμού		4.838,46	4.838,46	4.838,46	
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή					
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	για καταβολή		4.570,32	0,00	0,00
	για επιστροφή				
Αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά					

Φορολογικό έτος 2019

Η με αριθμόΟριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος:

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΕΔ	ΔΙΑΦΟΡΑ (ΔΗΛΩΣΗΣ- ΔΕΔ)
Φορολογητέο εισόδημα	του υπόχρεου	39.744,86	45.144,86	39.744,86	0,00
	της συζύγου				
Υπόλοιπο φόρου	Πιστωτικό ποσό	278,76		278,76	0,00
	Χρεωστικό ποσό		1.603,24		

Προκαταβολή φόρου				
Τέλη χαρτοσήμου μισθωμάτων ακινήτων				
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου				
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.		941,00		0,00
Πρόστιμο τελών χαρτοσήμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ.				
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στο πρόστιμο τελών χαρτοσήμου				
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	1.072,44	1.474,88	1.072,44	0,00
Τέλος επιτηδεύματος	665,00	665,00	665,00	0,00
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης				
.....				
Διαφορά συμψηφισμού	1.458,68	1.458,68	1.458,68	
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή				
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	για καταβολή	3.225,44	0,00	0,00
	για επιστροφή			
Αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά				

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών
Η Προϊστάμενη της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης
ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.